

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็น การวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมนักศึกษา ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และนำเสนอผลของข้อมูลในการคัดเลือกวิธีการที่เหมาะสม เพื่อนำมาพัฒนา ทางด้านกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ โดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา
2. การจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา
3. หลักการและแนวคิดในการจัดและบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

1. การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา

วิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา ที่ให้การศึกษากับนักศึกษา เพื่อออกไปประกอบ อาชีพในอนาคต ดังนั้น ในขณะที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา นักศึกษาควรจะได้รับพัฒนาตนเอง ให้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งเผชิญชีวิตอยู่ในสังคม และปรับตัวเข้ากับการทำงาน นักศึกษา ที่ศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษานอกจากจะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ทางด้านวิชาการแล้ว กิจกรรม นักศึกษายังเป็นส่วนหนึ่งที่จะพัฒนาประสบการณ์ของนักศึกษา ให้มีโอกาสได้แสดงออกถึงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ การรู้จักเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีในสังคม

ฉะนั้น งานกิจกรรมนักศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะเสริมหลักสูตรให้สมบูรณ์ ซึ่งเป็นหน้าที่ของ วิทยาลัยฯ ที่จะต้องจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเข้ามาสนับสนุน และให้ คำแนะนำแก่นักศึกษาอย่างถูกต้อง

ในการจัดการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา เป็นไปอย่างมีระบบ สามารถ คาดการณ์ได้ล่วงหน้าถึงผลที่จะได้รับ ตลอดจนกำหนดทางเลือกที่เหมาะสม จะต้องมีการวางแผนการ

ปฏิบัติการให้สอดคล้องกับนโยบาย และเป้าหมายต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ เพื่อก่อให้เกิดผลดีในแง่คุณภาพรวมทั้งประสิทธิภาพ ซึ่งโครงสร้างการบริหารงานของวิทยาลัยพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา ระเบียบกรมพลศึกษา (2532, หน้า 2) ได้กำหนดให้วิทยาลัยพลศึกษา แบ่งโครงสร้างของการบริหารงานออกเป็น 3 ฝ่าย ดังนี้

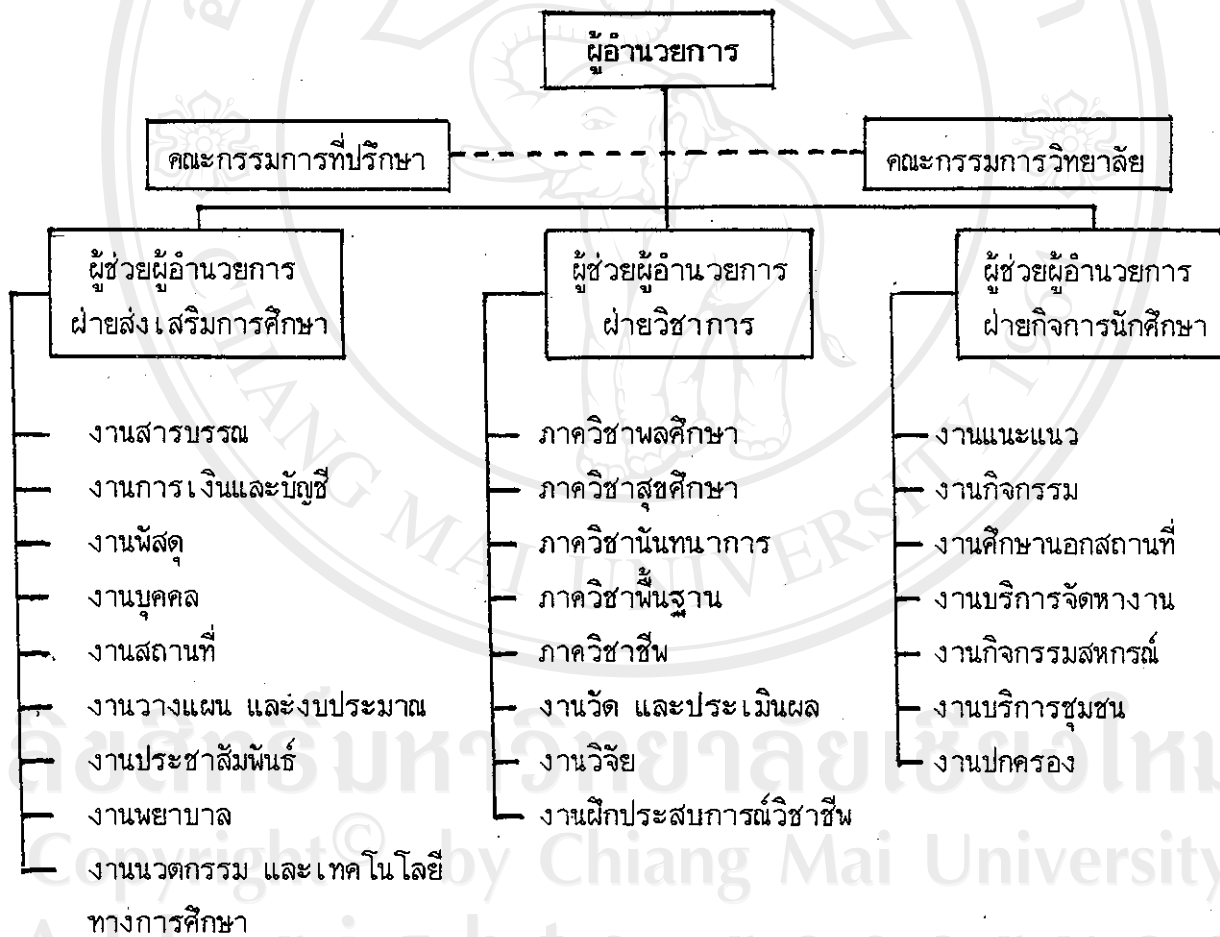
1. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
2. ฝ่ายวิชาการ
3. ฝ่ายกิจการนักศึกษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.1 โครงสร้างการบริหารงาน

การบริหารงานของฝ่ายต่าง ๆ ทั้ง 3 ฝ่าย ประกอบไปด้วยงานต่าง ๆ ที่ขึ้นตรงต่อฝ่ายตั้งแผนภูมิการบริหารงานของวิทยาลัยพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา ดังนี้ (ระเบียบกรมพลศึกษา 2532, หน้า 16)

แผนภูมิที่ 1 การบริหารงานวิทยาลัยพลศึกษา กรมพลศึกษา

ที่มา: ระเบียบกรมพลศึกษา พ.ศ. 2532 หน้า 16

1.2 ปรัชญาในการจัดการศึกษา และหลักสูตร

ปรัชญาในการจัดการศึกษา

วิทยาลัยพลศึกษา มุ่งผลิตบุคลากร และพัฒนาคุณภาพชีวิต ทางด้านสุขภาพพลานามัย ตลอดจนความปลอดภัย อันเป็นหน้าที่หลัก และความรับผิดชอบโดยตรงของวิทยาลัยฯ ซึ่งการผลิตบุคลากรทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การเสริมสร้างลักษณะนิสัย การพัฒนาบุคลิกภาพ สวัสดิการ สวัสดิภาพ และวิทยาการความปลอดภัย นี้ มุ่งให้นักศึกษาได้นำเอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นความเป็นอยู่ดีพื้นฐานที่ติดต่อไป

นอกจากนั้น วิทยาลัยฯ ยังได้ส่งเสริมวิหะฐานะครูประจำการ และบุคลากรทางด้านพลศึกษา ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการสอน และการจัดกิจกรรมกลุ่ม เสริมสร้างลักษณะนิสัย กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ พลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ ลูกเสือ และยุวกาชาดอีกด้วย

นอกเหนือจากการผลิตบุคลากรดังกล่าวข้างต้นแล้ว นโยบายของกรมพลศึกษา ยังมอบหมายให้วิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่ง เป็นศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านพลศึกษา การกีฬา สุขภาพ การพัฒนาคุณธรรมของเยาวชน โดยให้บริการทางด้านวิชาการแก่ชุมชน ตามภาระกิจ และขอความช่วยเหลือที่กรมพลศึกษา กำหนดไว้ด้วย ซึ่งกิจกรรมทางด้านพลศึกษานี้จะเข้ามาเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับฝ่ายกิจการนักศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา อีกด้วย กรมพลศึกษายัง ได้เน้นให้วิทยาลัยพลศึกษา ได้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยจัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษา ให้เป็นศูนย์ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สนับสนุนให้มีการวิจัยเผยแพร่ อนุรักษ์ การละเล่นพื้นเมือง อันเป็นมรดกไทย ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษา

ความมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา (2532, หน้า 4) ได้ตั้งความมุ่งหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. เพื่อผลิตบุคลากรทางพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ และการรักษาความปลอดภัย ให้เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่ถูกต้อง และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้
2. เพื่อผลิตบุคลากรที่สามารถให้คำปรึกษาแนะนำ และส่งเสริมเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ การออกกำลังกาย การรักษาความปลอดภัย และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. เพื่อผลิตบุคลากรให้เป็นผู้มีความกระตือรือร้น ในการเฝ้าหาความรู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพ และบุคลิกภาพอยู่เป็นนิจ

4. เพื่อผลิตบุคคลากรให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ
5. เพื่อผลิตบุคคลากรให้เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ของชาติ
6. เพื่อผลิตบุคคลากรให้เป็นผู้ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

เกณฑ์การใช้หลักสูตร

1. วิทยาลัยพลศึกษา จะรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือประโยคมัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรอื่นที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า โดยผ่านการสอบคัดเลือก หรือ คัดเลือกตามเกณฑ์ที่กรมพลศึกษากำหนด เข้าศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ของ กรมพลศึกษา โดยในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ กำหนดให้มี 2 ภาคเรียน แต่ละภาคเรียนมีเวลาเรียนไม่น้อย กว่า 18 สัปดาห์ โดยรวมทั้งเวลาสำหรับการสอบด้วย สัปดาห์หนึ่งมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 5 วัน และให้วิทยาลัยพลศึกษา มีอำนาจจัดเวลาพิเศษ เพื่อการศึกษา และงานของวิทยาลัยฯ
2. หลักสูตรแบบโท เอก ให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา หรือสุขศึกษา อย่างใด อย่างหนึ่ง แล้วเลือกเรียนวิชาโท พลศึกษา สุขศึกษา หรือนันทนาการ อย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ไม่ซ้ำกับ วิชาเอก ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร จะต้องเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และผลการสอบจะต้องเป็นไปตามระเบียบของกรมพลศึกษา ว่าด้วยการศึกษาตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2529 ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 4 ภาคเรียนปกติ และไม่เกิน 8 ภาคเรียนปกติ
3. โครงสร้างของหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง เป็นหลักสูตร 2 ปี ผู้เรียนจะต้องเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรตามโครงสร้างของหลักสูตรดังนี้

3.1 หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	ต้องเรียนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต
3.2 หมวดวิชาเฉพาะด้าน	ต้องเรียนไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต

แบ่งเป็นวิชาเอก โท ดังนี้

วิชาชีพ ต้องเรียน ไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิต

วิชาเอก ต้องเรียน ไม่น้อยกว่า 26 หน่วยกิต

วิชาโท ต้องเรียน ไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต

3.3 หมวดวิชาเลือกเสรี ต้องเรียน ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต

1.3 การจัด และการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา

การบริหารงานในสายงานกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจะเป็นผู้มอบหมายงาน การบริหารงานตลอดจนนโยบายการปฏิบัติงาน ให้กับผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงต่อการดำเนินงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยฯ โดยผู้บริหารจะมอบหมายหน้าที่การปกครอง บังคับบัญชา ข้าราชการครู ข้าราชการพลเรือนสามัญ ลูกจ้างประจำ ในสายงานกิจการนักศึกษา ให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ และรายงานผลการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาไปตามลำดับชั้น นอกจากนั้น ยังให้คำปรึกษา ตลอดจนรับฟังข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ร่วมงานในสายงานกิจการนักศึกษา รวมทั้งจัดให้มีการประชุม สรุปรประเมินผลงานในสายงานกิจการนักศึกษาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดผลดีในการปฏิบัติงานต่อไป ผู้บริหารในสายงานกิจการนักศึกษา มีหน้าที่ควบคุมดูแลงานแนะแนว งานกิจกรรม งานปกครอง งานศึกษานอกสถานที่ งานบริการจัดหางาน งานกิจกรรมสหกรณ์ และงานบริการชุมชน ตลอดจนการฝึกอบรมกีฬา และกิจกรรมเยาวชน จัดทำโครงการอาสาสมัครเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม การวิเคราะห์วิจัยปัญหาของนักศึกษา และติดต่อผู้ปกครอง เพื่อหาทางแก้ไข การให้ความร่วมมือสนับสนุน และบริการชุมชนจากหน่วยงานอื่น ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้

ฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา ได้จัดแบ่งหน้าที่ ตามสายงานต่าง ๆ ดังนี้

1. งานแนะแนว มีหน้าที่ และความรับผิดชอบในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ผู้ปกครอง และประสานงานกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาของนักศึกษา จัดปฐมนิเทศ และปัจฉิมนิเทศนักศึกษา ควบคุมดูแล และจัดหาทุนการศึกษาให้แก่ศึกษา จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพแก่นักศึกษา จัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา จัดทำทะเบียนประวัตินักศึกษา รายงานผลการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น และปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

2. งานกิจกรรม มีหน้าที่ และความรับผิดชอบควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จัดกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา จัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุง ส่งเสริมวัฒนธรรม ชนบธรรมนิยมประเพณี และเอกลักษณ์ของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รายงานการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

3. งานปกครอง มีหน้าที่ และความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลปกครอง และลงโทษนักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรม ให้เป็นไปตามระเบียบของวิทยาลัยฯ ตลอดจนส่งเสริมให้นักศึกษามีความประพฤติ มีคุณธรรม และจริยธรรม รวมทั้งให้ความรู้ความเข้าใจ ในกฎระเบียบของวิทยาลัยฯ ตลอดจนรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

4. งานศึกษานอกสถานที่ มีหน้าที่ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรม หรือโครงการ จัดทัศนศึกษานอกสถานที่ และควบคุมดูแลให้ เป็นไปตามกฎระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจน รายงานการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5. งานบริการจัดหางาน มีหน้าที่ และความรับผิดชอบในการให้คำปรึกษา และแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา ติดต่อประสานงานกับตลาดแรงงาน หรือสถานประกอบการ เพื่อการจัดหางานให้แก่ นักศึกษา จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ติดตามผลการศึกษาต่อ ผลการประกอบอาชีพของนักศึกษา ร่วมมือประสานงานในการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย สาเหตุของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีงานทำ และเสนอ แนวทางแก้ไข ตลอดจนรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

6. งานกิจกรรมสหกรณ์ มีหน้าที่ และความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลการดำเนินงานของ สหกรณ์ในสถานศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบ และวัตถุประสงค์ของกิจกรรมสหกรณ์ ส่งเสริมให้นักศึกษา ชำระราชการ สนับสนุน และเห็นความสำคัญของกิจกรรมสหกรณ์ ตลอดจนรายงานการปฏิบัติงานตาม ลำดับชั้น และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

7. งานบริการชุมชน มีหน้าที่ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการฝึกอบรม และเผยแพร่ให้ ความรู้ทางด้านสุขภาพอนามัย และนันทนาการแก่ชุมชน ตลอดจนศึกษาค้นคว้า ดำเนินการเกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย สาธิตการจัดห้องส่งเสริมสุขภาพ จัดสวนสุขภาพ หรือกิจกรรมอื่นใด ที่ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิต ทางด้านอนามัย และนันทนาการให้กับประชาชน ให้ความร่วมมือ หรือประสานงานเพื่อบริการเกี่ยวกับการส่งเสริมการเล่น และแข่งขัน ตลอดจนรายงานการปฏิบัติ งานตามลำดับชั้น และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

หลักการ และแนวคิดในการจัด และบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา

วิทยาลัยพลศึกษา เป็นสถานการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีบทบาท และหน้าที่ เพื่อผลิตบุคคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถในด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์ สุขภาพ สาขาต่าง ๆ เพื่อออกไปพัฒนาประชากรของชาติ ดังนั้น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความพร้อม ในทุก ๆ ด้าน จึงสมควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน
2. เพื่อช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์
3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่นักศึกษา
4. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะนักศึกษา
5. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งในด้านวิชาการ และประสบการณ์วิชาชีพ
6. เพื่อปลูกฝัง และรักษาไว้ ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์ อันดีงามของชาติ
7. เพื่อส่งเสริมพละทานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกัน
9. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของสถาบัน

นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมยังมุ่งที่จะเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการ โดยจัดให้มีบริการ และสวัสดิการต่าง ๆ อำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา เพื่อให้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน เป็นต้นว่า การแนะแนว การให้ทุนการศึกษา การให้เงินยืม การดูแลรักษาสุขภาพ การรักษาพยาบาล ด้านโภชนาการ วิชาทหาร ที่พักอาศัย และการหางานให้ทำ เปิดโอกาสให้ใช้ชีวิตแบบประชาธิปไตย โดยผ่านทางองค์การนักศึกษา และกิจกรรมต่าง ๆ สนับสนุนให้คณาจารย์ และนักศึกษาได้พบปะสังสรรค์ ให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง ในทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จในการศึกษา นอกจากนี้ ยังเสริมสร้างขวัญ และกำลังใจให้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา ให้มีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน อย่างมีคุณภาพ และมีความจงรักภักดีต่อสถาบันอีกด้วย

ดังนั้น กิจการนักศึกษาจึงถือเป็นภารกิจอันสำคัญยิ่งของสถาบันอุดมศึกษา ที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน โดยช่วยแก้ปัญหาทั้งด้านส่วนตัว และการเรียน ช่วยให้นักศึกษาใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ส่งเสริมความสามารถ ทักษะ ความสนใจ ตลอดจนการพัฒนานักศึกษาทุกด้าน ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ เพื่อให้เป็นสมาชิก ที่มีคุณภาพ เป็นประโยชน์แก่สังคมต่อไป

กิจกรรมนักศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ตั้งแต่ความรู้พื้นฐานทั่วไปของกิจกรรม นักศึกษา เช่น ความหมาย วัตถุประสงค์ ประเภทของการเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจนการดำเนินงาน กิจกรรมนักศึกษา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดแต่ละส่วนดังนี้

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

ในการศึกษาเรื่องกิจกรรมนักศึกษานั้น นักการศึกษาต่างให้ความหมายของคำว่า "กิจกรรมนักศึกษา" ไปในลักษณะที่แตกต่างกันตามทัศนะของผู้รู้แต่ละท่าน ดังเช่น เฟรดเดอริค (Robert W. Frederick, 1959, PP. 51-52) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนช่วยเสริมการเรียนรู้ และประสบการณ์ด้านต่าง ๆ แต่กิจกรรมนักศึกษานั้น จะต้องอยู่ในความดูแลของอาจารย์ และผู้บริหาร อย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยดูแลให้เป็นไปตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และจะต้องได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจัดขึ้นด้วยความสมัครใจ โดยความเห็นชอบสนับสนุนจากอาจารย์ และไม่มีทำให้หน่วยกิต หรือคะแนนใด ๆ ในอันที่จะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้น หรือสำเร็จ การศึกษา

นอกจากนั้น กิจกรรมนักศึกษายังหมายถึง โปรแกรม และการดำเนินงานซึ่งนักเรียน นักศึกษา หรือสถาบันการศึกษาจัดขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริม พัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ ทัศนคติ ไม่มีทำให้หน่วยกิต ต้องจัดหาเงินมาดำเนินการเอง แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น ต้องอยู่บนรากฐาน หรือแนวทางที่จะดำเนินการให้เป็นไปสูเป้าหมาย ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ นั่นคือ ปรัชญาการจัดกิจกรรมของนักศึกษา (Carter V. Good, 1970, P.12)

ส่วนนักการศึกษาไทยเอง ก็ได้ให้ความหมายของคำว่า "กิจกรรมนักศึกษา" อย่างน่าสนใจ เช่นเดียวกัน คือ สมพงษ์ ปทุมทอง (2515, หน้า 33-36) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่จัดขึ้น นอกเหนือจากหลักสูตร เพื่อประโยชน์ และคุณค่าทางสังคม สิ่งที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมจะได้ทำงานร่วมกัน ได้ทั้งความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ในห้องเรียน และตำราจะหาได้เฉพาะความรู้ แต่ประสบการณ์ บางอย่างนั้นจะได้รับการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ จีรวัดณ์ วีรังกร (2533, หน้า 1) ที่กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาหมายถึง การงานทั้งหลายที่สถาบันได้จัดให้แก่นักศึกษา หรือส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกันขึ้นเองตามความสนใจ และด้วยความสมัครใจของนักศึกษา เพื่อการพัฒนา นักศึกษาทางด้าน

ร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ศึกษาตามหลักสูตร โดยไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา การงานที่จัดขึ้นจะต้องเป็นไปตามระเบียบของสถาบัน นอกจากนี้ ยังจะต้องได้รับความเห็นชอบดูแลอย่างใกล้ชิด จากผู้บริหาร และอาจารย์ที่ปรึกษาอีกด้วย

ดังนั้น จึงถือได้ว่ากิจกรรมนักศึกษา เป็นกระบวนการที่สถาบันมุ่งที่จะพัฒนาให้นักศึกษาถึงพร้อมซึ่งความสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน แต่กระนั้นก็ตาม กิจกรรมนักศึกษาก็เปรียบเสมือนดาบสองคม ที่อาจจะเป็นที่สิ่งที่จะนำให้นักศึกษา เกิดการพัฒนา หรือเป็นการสร้างเสริมสิ่งที่ผิด ๆ ให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษาได้ ถ้าหากกลไกภายในสถาบันไม่เอื้ออำนวยเพียงพอ เช่น

1. นโยบายของสถาบันไม่ชัดเจน
2. ความเข้าใจไม่ตรงกันของบุคคลในสถาบันนั้น
3. การมีอาจารย์ที่ปรึกษาขาดประสิทธิภาพ
4. การขาดเป้าหมายที่แน่ชัด สามารถวัด และ ประเมินได้ เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาจะดำเนินไปไม่ได้ ถ้าไม่มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน วัตถุประสงค์ที่เป็นเสมือนทิศทางของการดำเนินการทั้งหลาย เฟรดเดอริค (Robert W. Frederick, 1959, PP.51-52) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้สมบูรณ์ จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้คือ

1. เพื่อเป็นการเตรียมตัวนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
2. เพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง (Self - discipline)
3. เพื่อให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้สำนึกในการปฏิบัติตามข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนต่าง ๆ
6. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
7. เพื่อส่งเสริมแรงขับที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา
8. เพื่อพัฒนาความสามัคคีในสถาบัน

พรakash (V. Prakash, 1969, P.413) ได้สรุปเรื่องของจุดมุ่งหมายกิจกรรมนักศึกษาไว้เช่นเดียวกันโดยเสนอความคิดว่า จุดมุ่งหมายรวมของกิจกรรมนักศึกษา ควรจะประกอบด้วย

1. เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ และการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของบุคคล

2. เพื่อส่งเสริมความรู้สึกรับผิดชอบให้สูงขึ้น และเป็นผลเมืองที่มีประโยชน์ในอนาคต
วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ที่วิทยาลัยพลศึกษา ได้รับนโยบายจากกรมพลศึกษา
(2532, หน้า 4) กล่าวไว้ว่า งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นงานสำคัญของฝ่ายกิจการนักศึกษา อันเป็น
ภาระหน้าที่สำคัญของวิทยาลัยพลศึกษา ที่จะต้องดำเนินการ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา มีโอกาสทำงานร่วมกันตามแนวทางประชาธิปไตย
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา เป็นผู้ริเริ่ม และผู้ตามที่ดี
3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา มีคุณธรรม และจริยธรรม
4. เพื่อให้นักศึกษา มีโอกาสทำนุบำรุง ส่งเสริม และรักษาไว้ซึ่งศาสนา ศิลป และ
วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ
5. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา มีพลานามัย และมีบุคลิกภาพที่ดี
6. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา มีโอกาสใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการทำกิจกรรม
ที่ตนเองสนใจ หรือมีความถนัด
7. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา ได้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม
8. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งด้านประสบการณ์วิชาชีพ และด้านวิชาการ
9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา ได้มีโอกาสเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของสถาบัน และ
วิชาชีพ

ส่วน จีระวัฒน์ วีรังกร (2533, หน้า 3) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีกิจกรรม
นักศึกษาในสถาบันนั้น ก็เพื่อ

1. พัฒนาบุคลิกภาพ และบุคลิกภาพของนักศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา ได้ทดลองฝึกหัดปกครองตนเอง โดยยึดวิถีในแนวทาง
ประชาธิปไตย ตลอดจนให้นักศึกษา ได้เรียนรู้วิธีการทำงาน
3. เพื่อส่งเสริมความรู้สึกรับผิดชอบของนักศึกษา เพื่อเตรียมนักศึกษาให้เป็นผลเมือง
ที่มีคุณภาพในอนาคต

หากกล่าวโดยสรุปแล้ว กิจกรรมนักศึกษาที่สถาบัน ได้จัดให้มีขึ้นนั้น ควรได้พัฒนาสิ่งต่อไปนี้
ให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษาคือ

1. การเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์
2. บุคลิกภาพ และการแสดงออก ได้รับการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น
3. การรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่น

4. มีความมั่นใจในตนเอง
5. รู้จักโลกแห่งการทำงาน และมีทักษะในการทำงาน
6. รู้จักทักษะการแบ่งเวลา
7. เข้าใจวิถีสังคมแบบประชาธิปไตยยิ่งขึ้น
8. การได้รู้จักค้นพบจุดอ่อน จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง

ลักษณะ และประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

การแยกประเภทของกิจกรรมนักศึกษา อาจจำแนกได้ตามลักษณะของกิจกรรมแต่ละอย่าง หรือรวบรวมไว้ให้มีลักษณะเป็นหมวดหมู่ได้เช่น พรากาช (V. Prakash. 1969, P. 113) ได้แยกกิจกรรมออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมทางด้านส่งเสริมการติดต่อสื่อสาร เช่น การปาฐกถา การได้วาที การอภิปราย เป็นต้น
2. กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง เช่น การแสดงละคร เป็นต้น
3. กิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมประเภทรื่นเริง เต้นรำ การจัดทัศนาวจร ฯลฯ
4. กีฬา และดนตรี
5. ชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชุมนุมวิทยาศาสตร์ ชุมนุมคณิตศาสตร์ ฯลฯ
6. กิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ เช่น การช่วยเหลือชุมชน การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก และผู้ประสบภัยต่าง ๆ
7. โครงการระหว่างมหาวิทยาลัย
8. โครงการช่วยเหลือพิเศษต่าง ๆ

นอกจากนี้ จีรวัดน์ วีรังกร (2535, หน้า 3) ยังได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาจำแนกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. กิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ ในด้านศิลป และวัฒนธรรม รูปแบบของกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งมารยาท และระเบียบประเพณี กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมส่งเสริม และเผยแพร่วัฒนธรรมประจำภาค และท้องถิ่น กิจกรรมศิลปการแสดง ศิลปการละคร และดนตรี เป็นต้น

2. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างสาธารณสมบัติ หรือกิจกรรมช่วยเหลือผู้อื่น และกิจกรรมพัฒนาความเสียสละเพื่อสังคม รูปแบบของกิจกรรมได้แก่ การบริจาคโลหิต การออกค่ายอาสาพัฒนา การอนุรักษ์ธรรมชาติ เป็นต้น

3. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสวงหาความรู้ทางวิชาการ หรือรู้จักประยุกต์วิชาการเพื่อสังคม เช่น การจัดตั้งชมรมวิชาเอกในสถาบัน เป็นต้น

4. กิจกรรมด้านกีฬา และนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานักศึกษาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม พัฒนาทักษะทางการกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น ชมรมรักบี้ ชมรมฟุตบอล เป็นต้น

5. กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดตั้งขึ้น เป็นศูนย์รวมของนักศึกษา และยังเป็นฝ่ายควบคุม ทั้งให้การสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่น ๆ ด้วย โดยทั่ว ๆ ไป กิจกรรมประเภทนี้แบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายคือ

5.1 ฝ่ายที่ทำหน้าที่บริหาร

5.2 ฝ่ายสภานักศึกษา ทำหน้าที่นิติบัญญัติ

6. กิจกรรมพัฒนาอาชีพ เป็นกิจกรรมที่เตรียมนักศึกษาไปสู่อาชีพในอนาคต เช่น ชมรมนักธุรกิจ ชมรมนักกฎหมาย ชมรมครุศึกษาศาสตร์ เป็นต้น

ส่วน พิณฑิพย์ บริบูรณ์สุข (2524, หน้า 17-18) ก็ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาตามลักษณะเนื้อหาของกิจกรรม หรือกระบวนการที่ทำดังนี้

1. การจัดชุมนุมต่าง ๆ ตามลักษณะเนื้อหาของกิจกรรม ได้แก่

1.1 กิจกรรมทางกีฬา เช่น ชุมนุมฝึกป้องกันตัว ฝึกผู้นำ ฯลฯ

1.2 ศิลป เช่น ชุมนุมดนตรี วาดภาพ ถ่ายรูป ฯลฯ

1.3 กิจกรรมทางภาษา และวรรณกรรม เช่น ชุมนุมนักประพันธ์ ป่ารุกถา

ได้วาที ฯลฯ

1.4 กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ เช่น ชุมนุมคณิตศาสตร์ ชีววิทยา ฯลฯ

1.5 กิจกรรมทางอาชีพ เกษตร คหกรรม พาณิชย และอุตสาหกรรม เช่น

ชุมนุมเลี้ยงปลา กลัวยไม้ ถนอมอาหาร โตตอบจดหมาย พิมพ์ดีด ฯลฯ

1.6 กิจกรรมด้านสวัสดิการ และการสมาคม เช่น ลูกเสือ ยุวกาชาด

ยุวกสิกร การจัดงานเลี้ยง มารยาทการสมาคม ฯลฯ

4. กิจกรรมด้านนันทนาการ กิจกรรมด้านนันทนาการเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริม นักศึกษา ให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากที่สุด รูปแบบของกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ ชมรมผู้นำ นันทนาการ ชมรมเชียร์ ชมรมดนตรีสากล เป็นต้น
5. กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านวิชาการเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษา ได้แสวงหาความรู้ทางวิชาการ รู้จักประยุกต์วิชาการเพื่อสังคม รูปแบบของกิจกรรมนี้ ได้แก่ ชมรมวิชา เอกต่าง ๆ ในวิทยาลัย เป็นต้น
6. กิจกรรมส่วนกลาง กิจกรรมส่วนกลางเป็นกิจกรรมที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวม ของนักศึกษา ทำหน้าที่ประสานงานกับกิจกรรมอื่น ๆ รูปแบบของกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ คณะกรรมการ นักศึกษาฝ่ายต่าง ๆ

องค์กรในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) เป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง ในการ พัฒนาคุณสมบัติ เสริมสร้างบุคลิกภาพ และสมรรถภาพทางด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นกับตัวนักศึกษา การจัด กิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา เป็นสิ่งสำคัญในชีวิตการเป็นนักศึกษาในสถาบัน ปรัชญาการศึกษาตามแนว ความคิดของนักการศึกษา ที่ว่า "การศึกษา" คือการรวบรวมประสบการณ์ ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ นักศึกษา มีปฏิริยาสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ภายในสถาบันการศึกษา ซึ่งแสดงว่า กิจกรรมนักศึกษาก็เป็น ส่วนหนึ่งของการให้การศึกษากับนักศึกษา นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติในชั้นเรียน หรือห้อง ปฏิบัติการทดลอง การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เปรียบเสมือนการฝึกปฏิบัติการในสังคม ที่ตัว นักศึกษาเป็นสมาชิกอยู่ ถ้านักศึกษาประสบความสำเร็จในการจัด หรือเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว นักศึกษา ก็เกิดความมั่นใจในการก้าวออกไปสู่โลกกว้าง หลังจากจบการศึกษาแล้ว การรวมกลุ่มเข้ากับเพื่อน การทำงานให้สำเร็จตามแผน การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ฯลฯ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาในการ ดำเนินชีวิตในอนาคต ผู้ที่ประสบผลความสำเร็จจากการเข้าร่วมกิจกรรมขณะที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มักจะเป็นผู้ที่ประสบผลสำเร็จ และพบกับความก้าวหน้าในหน้าที่ และชีวิตการทำงาน มากกว่าผู้ที่เรียนแต่ ทางด้านวิชาการอย่างเดียว โดยไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมในลักษณะของชมรม ชุมนุม ก็มี บทบาทอย่างมากต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ซึ่ง จีร์วัตน์ วิริงกร (2533, หน้า 2) ได้กล่าวไว้ว่า ชมรม - ชุมนุม เป็นลักษณะของกลุ่มกิจกรรมที่ก่อตั้ง โดยกลุ่มบุคคล ที่มีความชอบ และ ความสนใจ ในลักษณะประเภทของกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน หรือเหมือนกัน มีความต้องการที่จะรวมกลุ่มกัน เพื่อสร้างสรรค์ ดำเนินงานกิจกรรมนั้น ๆ ให้เป็นไปตามทิศทางที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้

การจะกำหนดกลุ่มกิจกรรมให้เป็นชมรม หรือชุมนุม ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละสถาบัน บางสถาบัน กำหนดให้เรียกกลุ่มกิจกรรมส่วนกลาง เป็น ชมรม ถ้าเป็นกลุ่มกิจกรรมในคณะให้เรียกเป็น ชุมนุม ดังนั้น ชมรม และชุมนุม จึงเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้แสวงหาความชอบ ความถนัด ความสนใจได้อย่างกว้างขวาง ยังมีหลากหลายมากเท่าใด ก็ทำให้นักศึกษามีโอกาสได้เลือกตามความสนใจมากเท่านั้น และยังก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษาในสถาบันคือ

1. ทำให้บรรยากาศกิจกรรมในสถาบัน มีความคึกคักหลากหลาย ก่อให้เกิด ประสบการณ์แก่นักศึกษา ในสถาบันมากขึ้น อันเนื่องมาจาก ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้อย่าง กว้างขวาง
2. ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้กว้างขวางมากขึ้น นอกเหนือไปจากที่ได้รับจาก ชั้นเรียน และเกิดการตื่นตัวในการแสวงหาโอกาส ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น อันเป็นการเสริมความรู้ ทางวิชาการของตนเองเพิ่มขึ้น
3. เป็นการเปิดโอกาสที่จะทำให้ผู้ที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน ได้มีโอกาส แลกเปลี่ยนทัศนคติ ความคิดเห็น ทำให้นักศึกษาได้มีมโนทัศน์กว้างขวางขึ้น มีมุมมองอันหลากหลาย
4. เป็นโอกาสที่จะทำให้นักศึกษา ได้กว้างขวางขึ้นในวงสังคม ได้รู้จักเพื่อนใหม่ หรือบุคคลภายนอก ที่อาจจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจการ ดำเนินกิจกรรม ของชมรม หรือชุมนุม อันจะเป็น ประโยชน์ต่อการเอื้ออำนวย ซึ่งกัน และกันต่อไป
5. การดำเนินกิจกรรมบางอย่าง อาจเอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชีพของตนใน อนาคต เช่น อาจช่วยทำให้ค้นพบความถนัด และความสามารถของตนเองที่ชัดเจน และมองเห็นลู่ทาง ในการประกอบอาชีพของตนเองได้

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน เช่น ทัศนคติต่อกิจกรรมประเภทนั้น สภาพความต้องการ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น ผู้ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่องนี้ได้แก่ แอสติน (A.W. Astin, อ้างใน รัชนี้ คำแสน, 2524, หน้า 20) ได้สำรวจ พฤติกรรมของนิสิต นักศึกษา จำนวน 60,505 คน เพื่อมุ่งบรรยายสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา ของสหรัฐอเมริกา ที่รับรองวิทยฐานะแล้วจำนวน 246 แห่ง ได้สรุปข้อค้นพบดังนี้

1. พฤติกรรมนิสิตนักศึกษามีทั้งสิ้น 15 แบบ เช่น พฤติกรรมแข่งขัน กับ พฤติกรรมร่วมมือ เป็นต้น

2. สัดส่วนของนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่ง แปรผันจากสถาบันหนึ่ง ไปสู่อีกสถาบันหนึ่ง กล่าวคือ ในกิจกรรมประเภทเดียวกัน ปรากฏว่า สถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง เกือบไม่มีนิสิต นักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมเลย แต่ตรงกันข้าม อีกสถาบันหนึ่ง นิสิต นักศึกษา เกือบทุกคน เข้าร่วมกิจกรรมประเภทเดียวกันนี้

ส่วนข้อค้นพบในประเทศไทยเรานั้น จำนง ผลบุญ (2515, หน้า 104-105) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาชั้น ป.กศ.ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2515 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ ของวิทยาลัยครูในภาคเหนือ พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยนั้น นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งแสดงว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัย แม้จะมีผลดี ต่อการเรียนสูงมาก แต่ถ้ามากเกินไปก็อาจเป็นผลเสียได้

กล่าวโดยสรุปว่า การที่จะให้กิจกรรมนักศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนานักศึกษา ตามแนวทางเป้าหมาย การผลิตนักศึกษาของสถาบันนั้น สถาบันจะต้องมีโปรแกรม และวิธีดำเนินการที่ชัดเจน มีทิศทางที่เด่นชัด และเกิดความเข้าใจร่วมกันระหว่างทุกฝ่ายในสถาบัน โดยต้องถือว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการผลิตนักศึกษา เพื่อให้เกิดคุณภาพต่อสถาบัน มิใช่ปล่อยให้นักศึกษาทำเอง เรียนรู้เอง เข้าใจเอง สรุปเอง โดยปราศจากการเอาใจใส่อย่างจริงจังของสถาบันซึ่งจะเกิดผลเสียตามมาภายหลังได้

การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาที่บรรลุวัตถุประสงค์ ย่อมเกิดจากการบริหารกิจกรรมนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ การบริหารกิจกรรมนักศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

วิลเลียม (Yeagar A. William, PP.80-81) ได้เสนอโครงสร้างการจัดองค์การบริหารกิจกรรมนักศึกษาไว้ 4 รูปแบบคือ

1. แบบรวม (Unitary) เป็นแบบที่แผนก หรือบริการต่าง ๆ ขึ้นตรงต่อหัวหน้าเป็นผู้รับผิดชอบเพียงคนเดียว และหัวหน้าหน่วยนี้ จะต้องขึ้นตรงต่อสถานศึกษา
2. แบบคู่ (Dual) เป็นแบบหน่วยงานตามลักษณะ เพศของผู้บริหาร โดยแบ่งเป็นฝ่ายชาย-หญิง ที่มีหัวหน้ารับผิดชอบสองฝ่าย มีการประสานงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น

3. แบบอิสระ (Pluralistic) เป็นแบบที่แผนก หรือบริการต่าง ๆ แยก เป็นอิสระ ไม่ขึ้นตรงต่อกัน แต่มีการประสานงานกัน เช่น การทดลองทางจิตวิทยาก็ขึ้นอยู่กับแผนกจิตวิทยา คณิตศาสตร์ก็รับผิดชอบนักศึกษาชาย คณิตศาสตร์หญิง ก็รับผิดชอบนักศึกษาหญิง

4. แบบแยกแผนก และกระจายอำนาจ (Departmentalized and Decentralized) แบบที่แยกแผนก หรือบริการต่าง ๆ เป็นอิสระในการดำเนินการของตนเอง และ ขึ้นตรงต่อหน่วยงานกลาง ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสูง

องค์การนักศึกษา

ปรัชญาของการจัดตั้งองค์การนักศึกษา คือ ความพยายามที่จะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝน ประสบการณ์แบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ โดยโครงสร้างการบริหารงานมักมีลักษณะใกล้เคียงกัน

ในเรื่องเกี่ยวกับองค์การศึกษานั้น อาร์มาโคสต์ (Peter H. Armacost, อ้างใน รัชนี้ คำแสน, 2524, หน้า 35) เกือบจะทุกสถาบัน ได้มีนโยบายที่จะพิจารณาถึงหน้าที่ ที่ถูกต้องขององค์การนักศึกษา สถาบันส่วนใหญ่ ต้องการให้องค์การศึกษามีคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาจัดเตรียมคน และสถานที่ทำงาน องค์การศึกษามักมีพื้นฐานมาจากตัวแทนที่ตอบสนองต่อการรับรองขององค์การนักศึกษา ในด้านวัตถุประสงค์ต่าง ๆ นโยบายการควบคุม และการแบ่งแยกหน้าที่ หลายสถาบันให้ความสนใจต่อค่านิยมทางการศึกษา ในแง่ของเสรีภาพ และความรับผิดชอบขององค์การ นักศึกษา นโยบายต่าง ๆ มักจะได้รับการถ่ายทอดเป็นระบบ ส่วนใหญ่จะถูกกำหนดขึ้นโดย คณะกรรมการนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร การทบทวนนโยบายมักทำโดยผู้บริหารมากกว่า คณะกรรมการ ปัญหาเรื่องการฝ่าฝืนนโยบายมีน้อย แต่ถ้าเกิดขึ้น ผลของมันก็คือการลงโทษอย่างใด อย่างหนึ่ง หรือการตัดสิทธิพิเศษเช่นเดียวกับองค์การทั่วไป

วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2523, หน้า 84) ได้ศึกษาองค์การนักศึกษาของมหาวิทยาลัย นานยัง พบว่า องค์การนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนานยัง ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตรกับนักศึกษาร่วมมหาวิทยาลัย ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม และการทำงานร่วมกันของ นักศึกษา ตลอดจนสนับสนุนกิจกรรมทางด้านวิชาการ และนันทนาการ ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย และ จิตใจของนักศึกษา ตลอดจนจัดกิจกรรมที่ให้สวัสดิการแก่นักศึกษาด้วยกัน

คณะกรรมการนักศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษาในสถาบันการศึกษา ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการนักศึกษา ทำได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับความต้องการ ความเหมาะสม และระเบียบของสถาบัน การจัดตั้งคณะกรรมการนักศึกษาเพื่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ในสถาบันการศึกษาก็เพื่อวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และฝึกฝนตนเองในการใช้สิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตย
2. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ ต่อตนเอง และสังคม ในการเผยแพร่เกียรติคุณ และชื่อเสียงของสถาบัน
3. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งทางด้านวิชาการ และวิชาชีพ
4. เพื่อส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ ตลอดจนส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. เพื่อทำนุบำรุงส่งเสริม และรักษาไว้ ซึ่งศาสนา ศิลป และวัฒนธรรม อันดีงามของชาติ

สภานักศึกษา

สภานักศึกษามีลักษณะการบริหารงานหลายแบบ ซึ่งเรียกว่า "สภา" โดยปกติแล้ว สภาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารตัวแทนของสมาชิกทั้งหมด งานหลักของสภาคือ การรักษาสัญญา กฎเกณฑ์ หรือข้อตกลงต่าง ๆ เกี่ยวกับนักศึกษา สภาจะทำหน้าที่เพื่อรักษาผลประโยชน์ สมาชิกของสภาจะต้องมีความเข้าใจ และติดต่อประสานงานกัน พยายามกระจายงานให้มีลักษณะ และกระบวนการแบบประชาธิปไตย เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจของนักศึกษาส่วนใหญ่

โครงสร้างของสภานักศึกษา (James P. Mcrintyre, อ้างใน รัชนี้ คำแสน, 2524, หน้า 38) กล่าวว่า จะประกอบด้วยตัวแทนจากนักศึกษาทั้งหมด และองค์การนักศึกษา แต่ถ้าสภาไม่ได้เป็นตัวแทนของนักศึกษาโดยแท้จริงแล้ว จะทำให้สภาอ่อนแอ เป็นผลเสียต่อนักศึกษาทั้งหมด และต่อสถาบันด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญที่ไม่ควรละเลย แม้ว่ารูปโครงสร้างของสภานี้จะนำมาซึ่งประโยชน์ของนักศึกษาก็ตาม ยังต้องอาศัยการบริหารสภาที่ดีด้วย แต่อาจไม่เท่ากับระบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ สิ่งที่สำคัญคือ จะต้องหาตัวแทนที่ยึดมั่นต่อส่วนรวมให้มากที่สุด เพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาดำเนินไปอย่างได้ผล

ชูศักดิ์ เทียงตรง (2522, หน้า 5) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาของสภานิสิตนักศึกษาไทยว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับความคิดที่จะปกครองตนเองของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องตีความกันว่า จะปกครองตนเองได้ขนาดไหน มีขอบข่ายแห่งอำนาจเพียงไร เพื่อให้ดำเนินการตามครรลองที่ถูกต้อง ฝ่ายผู้บริหารก็สามารถจะตรวจสอบได้ว่า เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และอยู่ในขอบเขตหรือไม่เพียงไร

อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา

ในเรื่องที่เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษานั้น สิ่งที่มีกเป็นปัญหาคือ เรื่องของหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งนี้เพราะ มีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวนไม่น้อยยังสับสนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาในทุกสถาบัน มักจะเน้นในด้านการให้คำแนะนำปรึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาเป็นสำคัญ เช่น ธรรมนูญนักศึกษาของวิทยาลัยครูเชียงราย (2522, หน้า 20) ระบุหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้อย่างชัดเจนว่า

1. ให้คำปรึกษาแนะนำ และดูแลความเรียบร้อยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของสโมสร สภา หรือชมรม ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดกิจกรรมเป็นไปตามนโยบาย กฎระเบียบ และข้อบังคับของวิทยาลัย
2. เสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมของสโมสร สภา หรือชมรมแล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาของวิทยาลัย
3. เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย หรือแนวทางการปรับปรุงการจัดกิจกรรมของวิทยาลัย
4. เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารสโมสร สภา หรือชมรม แต่ไม่มีสิทธิ์ออกเสียง
5. ปฏิบัติหน้าที่ตามที่วิทยาลัยมอบหมาย

พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข (2524, หน้า 20) กล่าวถึง คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา ชุมชมกิจกรรมดังนี้ คือ มีความเป็นมิตร ทำงานร่วมกันกับอาจารย์ และนักศึกษาได้ดี เป็นที่เคารพนับถือของอาจารย์ นักศึกษา สามารถช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ ฐานโยบายของสถาบัน ในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีมนุษยสัมพันธ์ และทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี

ส่วนบทบาท และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครู ยูนิน ศิริพละ (2521, หน้า 161-162) พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร กระตุ้นให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การให้คำปรึกษาในเรื่องกิจกรรม ร่วมดำเนินการ และวางนโยบายในการจัดกิจกรรม ติดตามผลกิจกรรม นอกจากนี้ บทบาทด้านการเป็น อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ สิ่งที่สำคัญมาก คือ การสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีกับ นักศึกษา

การเงินของกิจกรรมนักศึกษา

กล่าวได้ว่า จุดรวมของกิจกรรมนักศึกษาทั้งหมด อยู่ที่นักศึกษา และการเงินเป็นสิ่งสำคัญ เงินทุนต่าง ๆ เหล่านี้ อาจมาจากเงินที่มีอยู่เดิม หรือจากการบริจาค วิธีการนี้ยังคงใช้ปฏิบัติกันอยู่ แต่โดยปกติ ขอบข่ายของงานกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องอาศัยทรัพยากรด้านการเงินมาสนับสนุน เงินทุน ส่วนหนึ่งที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ได้มาจากเงินทุนของรัฐบาล ซึ่งเป็นรายได้ประจำ และที่เก็บจาก นักศึกษา ในกรณีที่สถาบันเป็นผู้เก็บเงินนั้น ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย รัฐบาลจึงต้องให้ความช่วยเหลือ

เงินของสถานศึกษา จะต้องผ่านการพิจารณาหลายอย่างในการใช้จ่าย เพื่อจัด กิจกรรมต่าง ๆ สถาบันจะต้องพยายามหาเงินมาสนับสนุน เพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างได้ผล ส่วน การแถลงผล เนื่องจากความต้องการทางการศึกษามีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น สถาบันจึงต้องหาแหล่ง เงินทุนที่แน่นอนไว้ด้วย

ตามระเบียบของสภาการฝึกหัดครู (2519, หน้า 1) ว่าด้วยเงินค่ากิจกรรมของ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยครู พุทธศักราช 2519 ได้กำหนดลักษณะการได้มาซึ่งเงินค่ากิจกรรมดังนี้

1. เงินที่เรียกเก็บจากนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบนี้
2. เงินที่มีผู้บริจาคให้แก่องค์การนักศึกษา หรือชุมนุมต่าง ๆ
3. เงินที่ได้มาจากการจัดกิจกรรมของนักศึกษา หรือชุมนุมต่าง ๆ
4. เงินผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินกิจกรรม

การใช้เงินกิจกรรม จะใช้ได้โดยชอบเขตดังนี้

1. นิธิกรรมทางศาสนา
2. งานประจำปีของทางราชการ

3. การกีฬา
4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา
5. การสวัสดิการ และการกุศล

การประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา

การประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะผลจากการประเมินจะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า กิจกรรมนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้หรือไม่ นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสที่จะได้สำรวจความสนใจ ความต้องการของสมาชิก และข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อที่จะได้ข้อมูลใกล้ความเป็นจริงมากที่สุด ควรจะประเมินจากบุคคลทุกกลุ่มที่มีส่วนรับรู้ หรือร่วมในการจัดกิจกรรมนั้น ๆ เช่น

1. ประชุมคณะกรรมการ เพื่อสรุปผลโครงการ ศึกษาความสำเร็จ และข้อบกพร่องในการจัดดำเนินการ
 2. สุ่มสมาชิกให้ตอบแบบสอบถาม เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลของการจัดกิจกรรม
 3. รับฟังข้อคิดเห็นจากครูอาจารย์ ซึ่งมีความสนใจในการจัดกิจกรรม
 4. รับฟังการวิเคราะห์ผลงานจากผู้บริหาร หลังจากสรุปเสนอผลโครงการแล้ว
- การประเมินผลการจัดกิจกรรม ควรวางแผน และแบบฟอร์ม เหมือนกันทุกชมรม โดยปฏิบัติดังนี้

1. ประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง
2. สรุปประเมินผลการจัดกิจกรรมก่อนสิ้นปีการศึกษา เพื่อเสนอให้วิทยาลัยได้ทราบผลการดำเนินงาน พร้อมกับบัญชีรายรับรายจ่าย การประเมินผลทุกครั้งจะต้องมีรายงานสรุปผลการประเมินไว้เป็นหลักฐานด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

โดแนลด์ (Elmer Donald, อ้างใน รัชนี คำแสน, 2524, หน้า 40) เปรียบเทียบความคิดเห็นของ นักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกสภามหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนในรัฐเวอร์จิเนีย 5 ประเภท คือ การปกครองนิสิต กิจกรรมสภานิสิต กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษ และการบริการสังคม กลุ่มตัวอย่างมาจากวิทยาลัยชุมชน

5 แห่ง สุ่มจากนักศึกษาร้อยละ 10 อาจารย์ร้อยละ 25 และสมาชิกสภาวิทยาลัยทั้งหมดพบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองของนักศึกษา ควรมาจากการเลือกตั้ง สภานักศึกษาควรมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมด กิจกรรมการพิมพ์ควรเป็นการออกหนังสือ และวารสาร กิจกรรมความสนใจพิเศษ จัดแตกต่างกันมากในแต่ละวิทยาลัย ส่วนกิจกรรมบริการสังคมทุกวิทยาลัย ทำไม่ได้ตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ สำหรับข้อเสนอแนะของผู้วิจัยคือ คณะกรรมการปกครองนักศึกษา ควรจะรู้และเข้าใจบทบาทของตนเองมากกว่านี้ ทางวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้มาก โครงการของสภานักศึกษาควรได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์การด้วย และกิจกรรมทุกประเภทควรเป็นไปตามความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ ส่วนกิจกรรมประเภทบริการสังคม ควรมีการอบรม และให้ความรู้แก่นักศึกษาโดยเฉพาะ

สำหรับในประเทศไทยนั้น สายัณห์ บุรณไทย (2521, หน้า 92) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อองค์การนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของจังหวัดเชียงใหม่ ปี 2518 โดยสุ่มจากผู้บริหารร้อยละ 25 อาจารย์ร้อยละ 10 นักศึกษาร้อยละ 10 พบว่าทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพ และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การนักศึกษานั้น ไม่แตกต่างกัน ส่วนวิทยาลัยอาชีวะ อื่น ๆ เช่น วิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตร และวิทยาลัยพายัพ แตกต่างกัน สำหรับทัศนคติต่อบทบาทขององค์การนักศึกษา โดยทั่วไปทั้ง 3 กลุ่ม มีทัศนคติต่างกัน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมขององค์การทั้ง 3 กลุ่ม มีทัศนคติในลักษณะนิมาน เกี่ยวกับองค์การนักศึกษา ควรลดกิจกรรมภายนอกให้น้อยลง และให้ความสำคัญกิจกรรมภายในให้มากขึ้น ควรที่ทบวงมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดสัมมนาผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา เกี่ยวกับบทบาทขององค์การนักศึกษาด้วย ส่วนเรื่องเงิน ควรให้องค์การนักศึกษากำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงินให้รัดกุมขึ้น สำหรับสถานที่หรือสำนักงานขององค์การนักศึกษา ควรที่ผู้บริหารจะได้พิจารณาปรับปรุงให้มีสภาพที่ดีขึ้น นอกที่จะเป็นศูนย์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษาได้

กู๊ดแมน (Michael Goodman, อ้างใน รัชสี คำแสน 2524, หน้า 42) ได้สำรวจและประเมินผลการจัด และดำเนินงาน เกี่ยวกับกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูในรัฐนิวเจอร์ซีย์ ในปี ค.ศ. 1954 โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ของวิทยาลัย ผลปรากฏว่า ผู้บริหาร และอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินการเกี่ยวกับกิจการนักศึกษา เป็นที่พอใจ โดยเฉพาะกิจกรรมการปฐมนิเทศ การบริการอาหาร กิจกรรมเสริมหลักสูตร บริการหางาน และการช่วยเหลือทางการเงิน ส่วนนักศึกษาเห็นว่า กิจกรรมการปฐมนิเทศ นักศึกษาใหม่ บริการที่พักอาศัย กิจกรรมเสริมหลักสูตร และบริการจัดหางานนั้น ดำเนินไปอย่างน่าพอใจ

สำหรับในประเทศไทยนั้น ลัดดา โกมลศิริ (2519, หน้า 63) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ และภาคค่ำ ปีการศึกษา 2519 เพื่อการจัดบริการนักศึกษาในวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่า ในด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาต้องการจะทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนที่วิทยาลัยตั้งอยู่ ต้องการด้านนันทนาการมาก เช่น กิจกรรมบันเทิง กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะไม่พอเพียง นักศึกษายังขาดวัสดุอุปกรณ์ในการประกอบกิจกรรมนักศึกษา โดยเฉพาะอุปกรณ์กีฬา ต้องการร่วมกิจกรรมชุมนุมต่าง ๆ วิทยาลัยมีกิจกรรมนักศึกษาน้อยเกินไป วิทยาลัยไม่ส่งเสริมการกีฬาอย่างจริงจัง และวิทยาลัยควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษามากเกินไป

ในเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครู ส่วนกลาง ระดับ นิลพงา (2521, หน้า 126-129) ได้สำรวจความคิดเห็นจากวิทยาลัยครู 6 แห่งในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง 903 คน โดยใช้แบบสอบถาม แบบประมาณค่า (1-5) เลือกเพียงคำตอบเดียว และสำรวจเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา 7 ด้าน คือ คณะกรรมการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา สถานที่อุปกรณ์ ระเบียบกฎเกณฑ์ การเงิน วัตถุประสงค์กิจกรรมที่จัด และการประเมินผลกิจกรรม พบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาไม่แตกต่างกัน มีความเข้าใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา ในแต่ละสถาบันแตกต่างกัน และยังพบว่า ชั้นปี และเพศของนักศึกษา ไม่ทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษาแตกต่างกัน สำหรับปัญหา หรือข้อบกพร่องเกี่ยวกับกิจกรรมในแต่ละสถาบันนั้น

1. สถาบัน รับผิดชอบโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ โดยที่อาจารย์ และนักศึกษาไม่เข้าใจหน้าที่อย่างแท้จริง
2. สถาบันไม่แน่ใจในวิถีทางประชาธิปไตย ขาดความเชื่อในความสามารถของนักศึกษาในการวางแผน การตัดสินใจ และความรับผิดชอบ

3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา มีขอบเขตจำกัดมาก เพราะมีระเบียบกฎเกณฑ์ ไม่เปิดโอกาสทั่วไป

4. กิจกรรมต่าง ๆ เป็นเรื่องการแข่งขันมากเกินไป
5. กิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตร
6. ขาดการประเมินผลในแง่ความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายพื้นฐาน
7. สถาบันฝึกหัดครูไม่มีการเตรียมอาจารย์ใหม่ในการจะไปรับผิดชอบกิจกรรมนักศึกษา
8. อาจารย์ที่รับผิดชอบ ไม่ได้ได้รับความสนใจในการพิจารณาชั่วโมงการทำงาน

สุทัศน์ วรรณวิจิตร, อนุชา กิตติชัยชาญ และชูระวี สุริยจันทร์ (2533, หน้าบทคัดย่อ)

ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคาดหวังของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ที่มีต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริง และบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา และศึกษาแนวทางในการดำเนินงานให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษา ตามความต้องการของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 1 จำนวน 357 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 357 คน ของวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง ประจำปีการศึกษา 2532 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ที่มีต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ที่มีต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา ไม่มีความแตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ที่มีต่อบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษา อยู่ในระดับมาก
4. ความคิดเห็นของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ที่มีต่อบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา ไม่มีความแตกต่างกัน
5. ความคิดเห็นของนักศึกษา ระหว่างบทบาทที่ปฏิบัติจริง และบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. แนวทางในการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาควรเข้าพบนักศึกษาในความรับผิดชอบเป็นกลุ่ม สัปดาห์ละครั้ง ในแต่ละครั้งควรใช้เวลาไม่เกิน 30 นาที ในรายที่ต้องการรับคำปรึกษาเป็นรายบุคคล ควรมีการนัดหมายอาจารย์ที่ปรึกษาก่อน แล้วจึง

เข้าพบตามเวลานัดหมาย นักศึกษาควรมีอาจารย์ที่ปรึกษา 2 คน โดยผู้บริหารของวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้ง อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่รับผิดชอบนักศึกษา ติดต่อกันไปตลอดหลักสูตร

รัชณี คำแสน (2524, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของอาจารย์ และ นักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ วิทยาลัยครูภาคเหนือ" โดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็น อาจารย์ จำนวน 182 คน และนักศึกษา จำนวน 498 คน จากวิทยาลัยครู 5 แห่งในภาคเหนือ ผลการวิจัย พบว่า อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องการจัด และการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยจัดให้ ส่วนนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเสริมให้นักศึกษาในสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา มีความสมบูรณ์ในตัวนักศึกษา ตลอดจนส่งเสริม พัฒนาการนักศึกษาทางด้านต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น ได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดมา รวมทั้งใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมนักศึกษาประสบผลสำเร็จ แต่ก็เป็นส่วนน้อย ดังนั้นจึงมีการเสนอแนวคิดที่จะจัด กิจกรรมนักศึกษา ในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้อง และสัมพันธ์ไปกับการศึกษาทางด้านวิชาการ โดยคาดหวังว่าจะประสบผลสำเร็จมากขึ้น ซึ่งแนวคิดนี้ ได้มีการศึกษาวิจัยถึงแนวการจัดกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนการศึกษาสภาพปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมนักศึกษา บรรลุผลตามเป้าหมายต่อไป ซึ่งผลการวิจัย ได้กล่าวถึงแล้วนั้น อาจทำให้เห็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในระดับอุดมศึกษาได้ดียิ่งขึ้น